

Deixar-se tocar per la realitat

Per Lluís Serra Llansana . dg. 20/09/2026
a **Gerasa**

Hartmut Rosa, sociòleg i filòsof alemany especialitzat en temes socials i polítics, va pronunciar l'any 2022 una conferència que va donar origen al llibre *A la democràcia li cal la religió*. Posteriorment, algunes traduccions hi han afegit l'expressió «urgentment», mentre que una nova edició alemanya revisada ha completat el títol amb aquestes dues paraules: *gerade jetzt!*, que es tradueix per «¡precisament ara!». Com cal interpretar que la democràcia necessiti amb urgència la religió, quan durant dècades s'ha pretès crear una distància gairebé insalvable?

No es tracta de sentir nostàlgia dels temps passats o d'accentuar el poder eclesiàstic, sinó de desenvolupar capacitats que les tradicions religioses han cultivat històricament, com ara el silenci, la presència, l'atenció, la humilitat, l'espera i la disponibilitat interior.

Hi ha una escena evangèlica que ajuda a comprendre d'una manera molt concreta el que Rosa vol dir: la paràbola del bon samarità (Lc 10,25-37). El punt de vista del filòsof és que una democràcia no viu només de procediments, institucions i vots. Requereix ciutadans i institucions capaços de deixar-se

interpel·lar pel que ve de fora, que escoltin i responguin. Davant d'un món accelerat i orientat a la productivitat, cal ser capaç d'aturar-se, de no reduir-se només a allò que es pot controlar. Els tres personatges veuen l'home ferit, però només un es deixa tocar pel que veu. El sacerdot i el levita passen de llarg: la víctima no els interpel·la. En canvi, el samarità es mostra receptiu davant la realitat que troba. Li desperta compassió. Es deixa afectar, sense fugir-ne. En aquest punt, Rosa utilitza la paraula ressonància per indicar que es produeix una relació amb el món en què alguna cosa ens toca, ens transforma i provoca la nostra resposta. El samarità s'hi acosta, li cura les ferides amb amor, li cedeix la seva cavalcadura i el porta a l'hostal. Per a Rosa, l'experiència religiosa és una forma especialment poderosa d'obertura a allò que no controlem: Déu, la transcendència, la paraula, el silenci, el ritual, la pregària, la comunitat. La transcendència introdueix una alteritat que no podem controlar. Es tracta d'escoltar abans de decidir. Aquí sorgeix una connexió directa amb la democràcia. La política democràtica necessita ciutadans que no només vulguin imposar la seva veu, sinó que siguin capaços d'escoltar les veus dels altres i de permetre's transformar, almenys potencialment, per allò que escolten.

Rosa no idealitza la religió: també reconeix que pot tornar-se sorda a la ressonància que ella mateixa està cridada a cultivar. Però la religió pot oferir a la democràcia una pedagogia de l'escolta, dels límits i de la transcendència. Aquesta és la síntesi més poderosa de Rosa: la religió pot recordar a una societat accelerada que no tot és produïble, calculable o controlable. I pot educar en disposicions – silenci, escolta, gratitud, esperança, confiança, acceptació – que no són només privades, sinó que tenen conseqüències en la manera com construïm comunitat.

En definitiva, la crisi contemporània no és només una crisi de valors o d'institucions; és també una crisi de la nostra

capacitat de deixar-nos tocar per la realitat. Hem après a actuar sobre el món, però necessitem reaprendre a deixar-nos tocar per ell.

Acció Social, Educació, Pensament, Espiritualitat, Religions, , Societat, Política, Joves

Maristes

Gerasa

Us ha agradat poder llegir aquest article? Si voleu que en fem més, podeu fer una petita aportació a través de Bizum al número

05826
bizum

o veure altres maneres d'ajudar Catalunya Religió i poder desgravar el donatiu.

més continguts

Els centres de culte a Catalunya es mantenen estables

El bisbe de Solsona presideix l'Aplec Martirial

La família franciscana de Catalunya commemorarà els 800 anys de la mort de sant Francesc a la Sagrada Família

La 13a Vetlla davant del CIE de Zona Franca reclamarà visibilitat per a les persones internes

[Veure'n més](#)

sobre aquest blog

Intento desxifrar els codis de la vida i del misteri de Déu, recerca que comparteixo en aquest bloc. Els meus estudis en filosofia, teologia i psicologia m'ajuden a orientar el meu pelegrinatge vers la veritat, l'amor i la llibertat. Gerasa ([Mc 5, 1-20](#)) simbolitza un procés de transformació en clau universal, que considero un excel·lent punt de referència.

Lluís Serra Llansana

Em dic Lluís Serra Llansana i soc germà marista. Desitjo compartir la meua mirada sobre la realitat a través de reflexions entreteixides de teologia, filosofia i psicologia. Imparteixo classes a la Facultat de Teologia de Catalunya, a l'ISCREB i al CEVRE. He col·laborat amb l'URC (Unió de Religiosos de Catalunya) durant dotze anys com a secretari general. He realitzat tasques directives i docents a la Universitat Ramon Llull.

el més vist

1 Fidel Catalán, vicari general de Terrassa: “Hi ha una sensibilitat creixent dels capellans per compartir espais de vida comunitària”

2 Mor Josep Maria Canals, antic prior de la Cartoixa de Montalegre i ànima catalana del monestir

3 L'Odissea i la Bíblia: la motxilla de Carles Riba

4 Francesc Trilla, missioner claretia: “Al Brasil treballem molt per promoure l’amor a la terra”

5 Mor Pilar Malla, la veu de la pobresa dins i fora de l'Església
